

На основу Одлуке о отварању Буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији („Службени гласник РС”, бр. 92/14, 122/14 и 131/14-исправка),

министар здравља утврђује

ПРОЦЕДУРЕ

КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈУ БЛИЖИ УСЛОВИ, НАЧИН И ПОСТУПАК ДОДЕЛЕ СРЕДСТАВА ИЗ БУЏЕТСКОГ ФОНДА ЗА ЛЕЧЕЊЕ ОБОЉЕЊА, СТАЊА ИЛИ ПОВРЕДА, КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ УСПЕШНО ЛЕЧИТИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

I

1. Министар здравља решењем образује Комисију за доделу средстава из Фонда (у даљем тексту: Комисија), која има 36 чланова из реда истакнутих стручњака у одговарајућим областима медицине и одређује председника и заменика председника Комисије.

2. Комисија доноси пословник о свом раду.

3. Комисија ради у већу од најмање три члана.

4. Председник Комисије, односно заменик председника у одсуству председника, одређује састав већа од чланова Комисије, водећи рачуна да председавајући већа мора да буде лекар одговарајуће специјалности, у односу на поднети захтев.

5. Комисија, приликом разматрања поднетог захтева, а пре давања предлога министру здравља о додели средстава из фонда, може затражити мишљење надлежне републичке стручне комисије, односно других стручних комисија и тела, које образује министар здравља, у складу са прописима којима се уређује здравствена заштита, односно другог стручног лица из одговарајуће области медицине.

6. О раду комисије води се записник, који потписују председник Комисије и чланови већа.

II

1. Средства из Фонда могу се доделити под следећим условима:

- да су исцрпљене све могућности лечења у Републици Србији и да није могуће спровођење дијагностичких поступака, односно установљаване дијагнозе у Републици Србији, у складу са законом;

- да у иностраној здравственој установи у којој је предложено лечење постоји могућност за успешно лечење обољења, стања или повреде, односно установљаване дијагнозе;

- да у случају ангажовања иностраног експерта постоји могућност за успешно лечење обољења, стања или повреде, односно установљаване дијагнозе;

- да је предложено лечење научно доказано и прихваћено у пракси, као и да не представља експериментални облик лечења;

- да ће предложено лечење довести до продужења или побољшања квалитета живота пацијента;

- да у Републичком фонду за здравствено осигурање не постоје могућности за упућивање осигураног лица на лечење у иностранство, односно ангажовање иностраног експерта, у складу са прописима којима се уређује здравствено осигурање.

III

1. Средства из Буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији (у даљем тексту: Фонд), могу се доделити за лечење обољења, стања или повреда, као и за лечење ретких болести, које су излечиве, а које се не могу успешно лечити у Републици Србији и за које Републички фонд за здравствено осигурање не обезбеђује средства за лечење у иностранству, односно за ангажовање иностраног експерта, односно за установљивање дијагнозе.

2. Средства из Фонда из става 1. овог члана могу се доделити за лечење лица која су обавезно здравствено осигурана у складу са прописима којима се уређује здравствено осигурање, као и за лечење лица која су држављани Републике Србије и нису обавезно здравствено осигурани.

3. Средства из Фонда могу се доделити и за установљивање дијагнозе слањем на дијагностику узорака или пацијента, ако у Републици Србији није могуће установити дијагнозу, у складу са законом.

IV

1. Поступак за доделу средстава из Фонда покреће се на захтев пацијента, родитеља или другог законског заступника пацијента (у даљем тексту: подносилац захтева).

2. Захтев за доделу средстава из Фонда подноси се Министарству здравља, са назнаком „За Буџетски фонд”.

3. Захтев за доделу средстава из Фонда подноси се на основу предлога три лекара одговарајуће специјалности здравствене установе у којој се пацијент лечи, односно надлежног центра за ретке болести.

4. Уз захтев се подноси следећа документација:

- комплетна медицинска документација о спроведеном лечењу у Републици Србији;

- предлог три доктора одговарајуће специјалности (конзилијарно мишљење) здравствене установе у којој се пацијент лечи, односно надлежног центра за ретке болести, а који садржи: дијагнозу обољења, стања или повреде; разлоге због којих се не могу успешно лечити у Републици Србији или не може успоставити дијагнозу; предлог о начину, земљи и месту лечења, односно успостављања дијагнозе, односно ангажовању иностраног експерта; доказ о томе да је потврђен пријем пацијента у здравствену установу у иностранству, где конзилијум предлаже даље лечење, односно успостављање дијагнозе; процена трошкова тог лечења, односно успостављања дијагнозе;

- доказ да су у Републичком фонду за здравствено осигурање исцрпљене могућности за упућивање осигураног лица на лечење у иностранство (решење којим се одбија захтев) или доказ да је у питању обољење, стање или повреда које нису прописане као индикационо подручје за које се осигурано

лице може упутити на лечење у иностранство, у складу са општим актом Републичког фонда којим се регулише упућивање осигураних лица на лечење у иностранство (констатује се у предлогу за лечење у иностранство поднетом од стране три лекара одговарајуће специјалности из здравствене установе у којој се пацијент лечи, увидом у наведени општи акт).

V

1. Комисија даје стручни налаз, оцену и мишљење, поводом поднетог захтева за доделу средстава, о следећем:

- да ли су исцрпљене све могућности лечења у Републици Србији и да у Републици Србији није могуће спровођење дијагностичких поступака, односно установљивање дијагнозе у складу са законом;

- да ли у земљи за коју је предложено лечење, односно ангажовањем иностраног експерта постоји могућност успешног лечења обољења, стања или повреде, односно успостављања дијагнозе;

- да ли ће предложено лечење довести до продужења или побољшања квалитета живота пацијента;

- да ли је предложено лечење научно доказано и прихваћено у пракси, као и да не представља експериментални облик лечења;

- начину лечења који је потребно спровести у иностраној здравственој установи (стационарно лечење, амбулантно лечење, контролни преглед);

- времену које је неопходно за предложено лечење;

- потреби пратиоца, односно стручног пратиоца, даваоца органа или ткива;

- времену ангажовања пратиоца, односно стручног пратиоца;

- да ли су у Републичком фонду за здравствено осигурање исцрпљене могућности за упућивање осигураног лица у иностранство (решење којим се одбија захтев) и да ли су у питању обољење, стање или повреда које нису прописане као индикационо подручје за које се осигурано лице може упутити на лечење у иностранство, у складу са општим актом Републичког фонда којим се регулише упућивање осигураних лица на лечење у иностранство;

- да ли је неопходно продужење, односно скраћење лечења у иностраној здравственој установи, с обзиром на могућност наставка лечења у Републици Србији.

VI

1. На основу стручног налаза, оцене и мишљења Комисије, сагласности иностране здравствене установе о пријему пацијента на лечење, односно установљивање дијагнозе, односно иностраног експерта, Комисија даје министру здравља предлог о додели средстава из Фонда.

2. Изузетно, уколико потреба упућивања на дијагностику односно захтев за упућивање на дијагностику узорака или пацијента датира пре измене општег акта Републичког фонда којим се регулише упућивање на лечење у иностранство, тј. пре 23. октобра 2014. године, Комисија може дати министру здравља предлог о додели средстава из Фонда, за упућивање на дијагностику

узорака или пацијента и без прибављања доказа из дела IV тачка 4. алинеја 3) ових процедура.

3. Предлогом Комисије одређује се земља, место, здравствена установа у којој ће се спровести лечење или успостављање дијагнозе, односно ангажовање иностраног експерта, очекивана дужина трајања лечења, очекивани трошкови, као и обавеза подносиоца захтева, односно пратиоца и стручног пратиоца да Комисији у одређеном року поднесу писани извештај са потребном документацијом о обављеном лечењу, односно успостављању дијагнозе.

4. Средства из овог фонда могу се доделити за покриће следећих трошкова:

- трошкови лечења у складу са одељком III ове процедуре;
- трошкови смештаја ван здравствене установе у иностранству, као и транспорта;

- трошкови транспорта из тачке 4. алинеја 2. овог одељка обухватају како транспорт пацијента, односно пратиоца односно стручног пратиоца на реалацији Република Србије - иностранство – Република Србија, тако и транспорт посмртних остатака из иностранства пацијента, односно пратиоца, односно стручног пратиоца, као и трошкови издавања неопходних докумената од стране надлежног дипломатско-конзуларног представништва Републике Србије у иностранству поводом смртног случаја;

- трошкови прибављања виза;

- други неопходни и оправдани трошкови.

VII

1. Одлуку о додели средстава из Фонда доноси министар здравља, на предлог Комисије за доделу средстава из Фонда.

VIII

1. Захтев са образложеним предлогом иностране здравствене установе за продужење лечења подноси се пре истека времена лечења одређеног у предлогу Комисије из одељка IV ове процедуре.

2. На основу свог стручног налаза, оцене и мишљења, Комисије предлажу министру здравља доношење одлуке о додели средстава из Фонда, а ради продужетка лечења пацијента у иностранству, о чему се обавештава подносилац захтева и инострана здравствена установа.

IX

1. Комисија одређује пратиоца, односно стручног пратиоца пацијенту, ако је то медицински неопходно, као и време трајања његовог боравка у иностранству.

2. За више пацијената за које је министар здравља донео одлуку о додели средстава из Фонда, за потребе лечења односно успостављања дијагнозе, које се обавља истовремено у истој иностраној здравственој установи, може се одобрити један стручни пратилац.

X

1. Пратилац, односно стручни пратилац пружа пацијенту потребну помоћ у одласку на лечење и у повратку са лечења, приликом смештаја, да обави све неопходне послове у вези са лечењем и боравком пацијента у иностранству и да се одмах по обављеном послу врати у Републику Србију.

2. По завршеном лечењу пацијента у здравственој установи у иностранству, подносилац захтева, пратилац, односно стручни пратилац дужан је да у року од 30 дана од повратка у Републику Србију Комисији поднесе писани извештај о лечењу са потребном медицинском и другом документацијом која мора бити преведена на српски језик, као и ново конзилијарно мишљење здравствене установе у Републици Србији након повратка са лечења, односно успостављања дијагнозе у иностранству како би се оценило здравствено стање пацијента након лечења у иностранству, односно наставило даље лечење по успостављеној дијагнози.

XI

1. Пацијент је дужан да се у року од 15 дана по завршеном лечењу јави здравственој установи која је дала предлог за лечење са потребном медицинском документацијом ради наставка лечења.

XII

1. Утврђивањем ове процедуре, престаје да важи Процедуре којима се уређују ближи услови, начин и поступак доделе средстава из буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда, које се не могу успешно лечити у Републици Србији број: 500-01-1291/1/2014-05 од 2. фебруара 2015. године.

2. Изузетно ова процедура примењује се и на покриће трошкова транспорта посмртних остатака описаних у одељку VI тачка 4. алинеја 3. ове процедуре, а у случају када је смртни исход пацијента, односно пратиоца, односно стручног пратиоца наступио у иностранству у периоду лечења и у току важења Процедуре којима се уређују ближи услови, начин и поступак доделе средстава из буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда, које се не могу успешно лечити у Републици Србији број: 500-01-1291/1/2014-05 од 2. фебруара 2015. године.

Број: 500-01-1291/2/2014-05

У Београду, 20. децембар 2018. године

МИНИСТАР

Асс. др Златибор Лончар

